

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2165

Şedința camerei de consiliu din data de 28 martie 2018

Președinte: Doina Liliana Chila

Grefier : Marcela Tudoran

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâta , având ca obiect pretenții –cerere cu valoare redusă.

Procedura completă, fără citarea părților.

Cererea este legal timbrată cu taxa judiciară de timbru de 50 de lei, conform art. 6 alin. Cod procedură civilă.

În temeiul art. 131 alin. 1 Cod procedură civilă, instanța, procedează din oficiu la verificarea competenței sale și constată că, în baza art. 1028 raportat la art. 107 Cod procedură civilă, aceasta este competență general, material și teritorial să soluționeze prezenta cerere.

Instanța încuviințează proba cu înscrisuri și în baza art. 238 alin. 1 Cod pr. civ., estimează durata necesară cercetării procesului la acest termen de judecată.

În ceea ce privește *prescripția creației*, instanța va soluționa această excepție odată cu fondul cauzei, aceasta presupunând administrarea acelorași probe.

Nemaifiind alte cereri formulate sau probe solicitate spre administrare, instanța declară încheiată cercetarea judecătorească și reține cauza spre soluționare.

I N S T A N Ț A**În deliberare asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin cererea înregistrată la această instanță sub dosar nr. 19821/55/2017 la data de 15.12.2017, Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâta - Birou de Mediator a solicitat, prin procedura cu privire la cererile de valoare redusă, obligarea părâtei la plata sumei de 1.200 lei, conforma facturii seria CM nr. 4546/31.10.2016, cu termen scadent la data de 30.11.2016.

În motivare, reclamantul a arătat că fost emisă factura nr. 4546/31.10.2016, având un debit total în suma de 1.200 lei, sumă compusă din: taxa anuală profesională 2013 în valoare de 300 lei, taxa anuală administrare tablou 2014 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională 2015 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională 2016 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională în valoare de 300 lei și taxa anuală profesională 2015 în valoare de 300 lei.

În Hotărârea Consiliului de mediare nr.196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a dispus ca Taxa anuală profesională va în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați, înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii autorizați suspendați datorează o taxă anuală profesională de 100 lei.

Reclamantul a invocat art. 17 alin. 2 din Legea nr. 196/2006 și art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediare, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, modificat și completat.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare, consiliul de mediare a emis hotărârile cu priire la taxe, hotărâri legale ce se află în vigoare, hotărâri obligatorii pentru fiecare mediator autorizat.

Părâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile consiliului de mediare încă de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 1025 Cod pr. civ., iar în probătjune a depus la dosar, în copie, factura fiscală nr. 4546/31.10.2016, alte înscrișuri.

Pârâta, prin întâmpinarea depusă la data de 19.02.2018, a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, întrucât operează termenul de 3 ani prevăzut de art. 2517 Cod civil, astfel că taxele anuale profesionale anterioare anului 2015 sunt prescrise. În plus, factura a fost comunicată pârâtei odată cu cererea de chemare în judecată, astfel că nu se poate invoca întreruperea termenului de prescripție.

Pârâta consideră că în cauză nu operează nici punerea în întârziere prevăzută de art. 2537 alin.4 Cod civil, întrucât factura nr. 4546/31.10.2016 nu i-a fost comunicată, nu a fost notificată privind debitul datorat, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă în data de 14.12.2017, mult după expirarea termenului de 6 luni prevăzut de art. 2540 Cod civil, termen care, raportat la data emiterii facturii, s-ar fi împlinit în luna aprilie 2017.

În ceea ce privește taxele anuale profesionale pentru anii 2013-2014, pârâta arată că acestea au fost instituite prin dispozițiile art.5 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/2016, reglementându-se astfel o taxă anuală profesională în quantum de 300 lei, prin dispozițiile aceleiași hotărâri precum și prin cele ale Hotărârii nr. 197/25.02.2012, acordându-se o serie de facilități la plata acestora.

Astfel, aplicând dispozițiile art. 2517, art. 2523 și art. 2526 Cod civil la situația de fapt prezentată, cu luarea în considerare că scadența de plată a datei de 31 martie a anului pentru care taxa era datorată conform art. 2 lit.c din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008, pârâta a solicitat să se constate că la data introducerii acțiunii, respectiv 14.12.2017, termenul de prescripție de 3 ani era împlinit.

Pe fondul cauzei, pârâta a învaderat că nu a achitat taxa profesională, întrucât nu a desfășurat activitatea de mediator niciodată și a știut că, în conformitate cu prevederile art. 31 alin.1 din Statutul profesiei de mediator, care definește răspunderea disciplinară a mediatorilor, pentru neplata taxei profesionale intervine sancțiunea suspendării mediatorului.

Astfel la punctul 2 din Statut se precizează "Constituie abatere disciplinară săvârșirea următoarelor fapte care aduc atingere probității profesionale:

n) nerespectarea de către mediator a obligației de a achita taxa profesională până la 31 decembrie a anului fiscal pentru care această taxă se datorează, prevăzută de art. 29 pct. (t3), pentru care se aplică sancțiunea prevăzută de art. 39, alin. (1) lit. c) din Lege, respectiv suspendarea din calitatea de mediator pe o durată de la o lună la 6 luni, după caz.

Art. 29 arată că mediatorul are următoarele obligații: "(23) să achite taxa anuală profesională până la 31 decembrie a anului fiscal pentru care această taxă se datorează "

Art. 39 din Legea nr. 192 din 16 mai 2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator prevede la alin. 1 sancțiunile disciplinare care se aplică în raport cu gravitatea abaterii și constau, conform lit.c) "suspendarea din calitatea de mediator pe o durată de la o lună la 6 luni".

Pârâta a solicitat să se constate că reclamantul nu și-a îndeplinit obligațiile aflate în sarcina sa, nu i-a comunicat niciodată în perioada 2013-2017 că datorează taxa profesională, nu a verificat pregătirea profesională continuă a pârâtei și nu a întreprins niciuna dintre acțiunile aflate la dispoziția sa pentru asigurarea desfășurării în condiții de legalitate a profesiei de mediator. Mai mult, reclamantul avea obligația inițierii procedurii de cercetare disciplinare încă din anul 2013, astfel putând evita acumularea datorii constând în taxe profesionale anuale.

Se mai arată că neconformarea Consiliului de Mediare la dispozițiile legale rezultă și din atitudinea acestuia, privitor la faptul că în data de 05.02.2018 (ulterior comunicării cererii de chemare în judecată), în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. 1 din Legea nr. 192/200 pârâta a înaintat Consiliului de mediere cererea de încetare a calității de mediator, cerere care nu a fost soluționată până în prezent, probabil din dorința reclamantului ca pe viitor să pretindă să încaseze alte taxe profesionale necuvenite.

Pârâta învederează că, deși consideră pretențiile reclamantului injuste pentru toate argumentele expuse anterior, în urma comunicării cererii de chemare în judecată, pentru finalizarea raporturilor cu Consiliul de Mediare și pentru soluționarea cu celeritate a acestei cauze, a procedat la achitare sumei de 600 lei, reprezentând taxă profesională anuală 300 lei pentru anul 2015 și taxă anuală profesională 300 lei pentru anul 2016.

În drept, se invocă dispozițiile art. 1030 alin. 4 Cod procedură civilă.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamantul a solicitat respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiune, având în vedere că la data de 31.10.2016, prin email, factura a fost comunicată părătei, astfel că prescripția este întreruptă.

Reclamantul apreciază că în cauză au fost depuse probe și clarificări concludente care să poată asigura soluționarea litigiului pe calea procedurii inițiate de acesta prin cererea de valoare redusă.

În drept, a invocat dispozițiile art. 201 alin. 2 Cod procedură civilă.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Potrivit prev. art. 17 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere reprezintă un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public înființat în vederea organizării activității de mediere, aceasta funcționând potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare. Totodată, conform art. 19 și 21 din același act normativ, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun, și își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, printre care taxele provenind din autorizarea mediatorilor, donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii, încasări din vânzarea publicațiilor proprii, sumele provenind din amenzile aplicate ca sancțiuni disciplinare, dar și alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.

Potrivit art. 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 476/16.04.2010, legitimația mediatorului emisă de Consiliul de mediere se vizează anual, doar pentru mediatorii care au achitat taxa de administrare a tabloului scadentă.

Conform art. 5 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, taxa anuală profesională datorată de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei și înscriși în Tabelul mediatorilor este de 300 lei începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, respectiv 100 de lei datorată de mediatorii suspendați. Totodată, potrivit art. 1 și 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 04/19.02.2016, s-a acordat termen de grație până la data de 30.04.2016, pentru achitarea taxei profesionale restante, începând cu data respectivă mediatorii autorizați care nu își îndeplinesc obligațiile de plată, urmând a fi suspendați.

Reclamanta a emis factură nr. 4546/31.10.2016, pentru un debit total în suma de 1.200 lei, sumă compusă din: taxa anuala profesionala 2013 în valoare de 300 lei, taxa anuală administrare tablou 2014 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesionala 2015 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională 2016 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională în valoare de 300 lei și taxa anuală profesională 2015 în valoare de 300 lei, emisă pe numele persoanei fizice Madoșa Laura - Mirela, care deține calitate de mediator autorizat.

Având în vedere dreptul reclamantului de a reglementa taxe în sarcina mediatorilor autorizați și obligația acestora de a le achita, obligație la care părătul s-a angajat, de altfel, și prin cererea de autorizare și respectiv actul de înființare, instanța apreciază intemeiată cererea, urmând a o admite.

Cu privire la excepția prescripției dreptului la acțiune față de sumele aferente anilor 2010 - 2015, raportat la data introducerii acțiunii, respectiv data de 15.12.2017, ținând seama de data autorizării activității părătului prin Hot. CM nr. 1089/17.09.2010 și scadența taxelor anuale, față de dispozițiile art. 2503 alin. 2 corroborat cu art. 2517 Cod civil, care prevăd că dreptul la acțiune cu privire la fiecare din prestațiile successive se stinge printr-o prescripție deosebită de 3 ani, instanța constată că dreptul material la acțiune al reclamantului în privința taxei aferente anului cu privire la taxele anuale aferente anului 2013, în sumă de 300 lei, s-a prescris. Întreruperea prescripției prin emiterea facturii în data de 31.10.2016 nu poate fi primită ca echivalând cu punerea în întârziere de natură a produce curgerea unui nou termen de prescripție, nefiind realizată dovada notificării părătului cu privire la obligarea la plată sau comunicarea acesteia.

Referitor însă la taxele aferente perioadei 2014 – 2016, în sumă totală de 900 lei, având în vedere dreptul reclamantului de a reglementa taxe în sarcina mediatorilor autorizați și obligația acestora de a le achita, obligație la care părătul s-a angajat, de altfel, și prin cererea de autorizare și respectiv actul de înființare (f. 13 și 14), instanța constatănd intemeiate aceste pretenții ale reclamantei, va admite în parte cererea acesteia, urmând a obliga părătul la plata sumei de 300 lei,

reprezentând taxa anuală profesională aferentă anului 2014, având în vedere că acesta a făcut dovada plășii sumei de 600 lei, reprezentând taxa anuală profesională aferentă anilor 2015/2016, potrivit listei de tranzacții emisă de UniCredit Bank în data de 14.02.2018, aflată la dosarul cauzei la fila 65.

Pentru motivele de fapt și de drept mai sus expuse, reținând că nu s-a făcut proba anulării hotărârilor Consiliului de Mediare mai sus menționate, în baza art. 1031 Cod procedură civilă și art. 21 din Legea nr. 192/2006, va admite, în parte, cererea reclamantului și va obliga părâtul la plata sumei mai sus menționată.

Totodată, în temeiul art. 1032 Cod procedură civilă, va obliga părâtul căzut în pretenții să plătească reclamantului suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale, reprezentând taxă judiciară de timbru aferentă quantumului pretențiilor admise.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE**

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune al reclamantului cu privire la taxa anuală aferentă anului 2013, excepție invocată de către părâtă, prin întâmpinare.

Admite, în parte, cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL DE MEDIERE**, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, având CUI 21500343, în contradicție cu părât, cu sediul

având cu dom. în Arad, str. 217, nr. 14, jud. Arad, având ca obiect pretenții – cerere cu valoare redusă și, în consecință:

Obligă părâtul să plătească reclamantei suma de 300 lei debit reprezentând taxa anuală profesională aferentă anului 2014.

Respinge cererea reclamantului cu privire la taxele anuale aferente anilor 2013, ca fiind prescrisă și, pentru rest, ca rămasă fără obiect.

Obligă părâtul să plătească reclamantei suma de 50 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria Arad.

Pronunțată în ședința publică de astăzi, 28 martie 2018.

Președinte
Doina Liliana Chila

Red/tehnored./DLC/MT/ 25.04.2018 /5 ex./3 com.

Se comunică cu:

- Consiliul de mediare - București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1,